

Forfatter: Rahbek, Karen Margrete

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Rahbek, Karen Margrete (1809-04-09)

Citation: Rahbek, Karen Margrete: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Rahbek, Karen Margrete (1809-04-09)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 290. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000173.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Fru Rahbek
Bakkehuset d. 9 April 1809.*

— Nu til „Palnatoke". Jeg var da i Fredags - Aftes paa Comedie, eller paa Tragedie, og saae — som De forud kan vide — en i det Hele taget temmelig maadelig Forestilling; og dog saae jeg den virkelig med megen Interesse, skiøndt forresten Oehl.'s Nærmeste langt fra ikke have fornøiet sig, men tvertimod „ærgret sig" over Forestillingen. Hvorledes man kan dette, naar man medbringer inderlig og varm Interesse for Oehl. og hans Arbejder, begriber jeg ikke; thi da, synes jeg, maae man see og høre ham i Alt, og let kunne glemme alt Tilfældigt; saaledes gik det i det mindste mig. Men derfor kunde jeg naturligviis bagefter godt sige mig Alt, hvad der ikke var, som det skulde være. Saaledes kunde jeg godt sige mig, at Schwar ikke var nogen Heros fra den gamle Tid, men snarere — som Huse siger—„en nordisk Figaro". Og dog var jeg rørt over den gamle Mand, der gjorde, hvad der stod i hans Magt, og kan slet ikke nænne at tale ondt om ham som de Andre, da jeg er overbeviist om, at det maatte krænke ham særdeles, om han erfoer, at de Mennesker, han naturligviis — da Forfatteren ikke er tilstæde — især maae ønske at være tilmaade, reent fordømme ham. Harald (Frydendahl) var ogsaa langt fra at være hvad han skulde være, og ligesaa Svend (Foersom); men derimod udmærkede Steffen *) sig til Alles Fornøielse, og gjorde endnu mere Lykke som Thorvald end som Einar. Popo (Kruse) var ogsaa udmærket god, og Palnir saa elskværdig, at jeg ikke fortænker Kong Svend i, at han giver sig saa meget af med ham paa Scenen (hvilket Rahbek mener, han neppe vilde gjøre, hvis Palnir ikke var en Pige), skiøndt jeg vel fortænker ham i, at han derved skaffer den arme Palnir Skiænd af Rahbek, som ikke kan lide Passiar paa Scenen **). Om de øvrige Spillende er det ikke værd at s. 291tale, Bue undtagen, som — endskiøndt han forresten lignede en Caper-Capitain — det lykkedes godt at have Bersærkegang, ventelig fordi han altid har det. I Øvrigt maae jeg tilstaae, at Alle tilsammen umiskiendelig anvendte saa megen Flid, som de ellers aldrig ved nogen Leilighed anvende; og den gode Villie synes jeg dog man maae paaskiønne. —

K. M. R.